

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2025-57374 van:

de heer XXXX, ook bekend onder de naam de heer XXXX, geboren op XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend op de afdeling Volte 2 a/b, onderdeel van De Woenselse Poort, tot het navolgende oordeel gekomen.

1. De procedure

De klachtencommissie ontving op 17 september 2025 een klaagschrift met een verzoek tot schadevergoeding van de heer XXXX, hierna te noemen klager.

De klacht richt zich volgens het klaagschrift tegen het toepassen van verplichte zorg in de vorm van separatie van 29 december 2019 tot 11 april 2021.

Klager heeft zich laten bijstaan door mevrouw XXXX, patiëntenvertrouwenspersoon, hierna te noemen: PVP.

Op 30 september 2025 ontving de klachtencommissie een verweerschrift van de (huidige) behandelmanager van de afdeling waar klager ten tijde van de klacht verbleef, mevrouw XXXX. Als bijlagen ontving de klachtencommissie een zorgmachtiging d.d. 12 november 2020, dagrapportages van november 2020 en december 2020, maandelijkse aantekeningen van november 2020, december 2020, januari 2021 en februari 2021. Een toelichting van de PVP werd ontvangen op 1 oktober 2025. Op de ochtend van de mondelinge behandeling werd de beschikking van de Rechtbank Oost-Brabant d.d. 24 februari 2021 ontvangen.

De mondelinge behandeling van de klacht vond plaats op 2 oktober 2025. Klager was samen met de PVP via een digitale beeldbelverbinding aanwezig (klager samen met een collega PVP de heer XXXX). Verder waren aanwezig de behandelmanager, mevrouw XXXX en mevrouw XXXX, psychiater GGZ. Ook waren aanwezig de leden en de secretaris van de klachtencommissie. Bij aanvang van de mondelinge behandeling bleek nog niet iedereen over dezelfde stukken te beschikken, waardoor een leespauze van 15 minuten werd ingelast.

2. Inhoud van de klacht

De klacht richt zich tegen:

- het toepassen van verplichte zorg in de vorm van separatie in de periode van 29 december 2019 tot 11 april 2021.

3. Standpunt van klager

Klager stelt zich op het standpunt dat hem onrecht is aangedaan door de lange periode waarin klager in de separeerruimte verbleef. In deze periode is de lichamelijke conditie van klager aanzienlijk verslechterd. Klager verzoekt de klachtencommissie om de klacht gegrond te verklaren en aan hem schadevergoeding toe te kennen.

Desgevraagd geeft klager aan dat hij lang de tijd nodig heeft gehad om te komen tot het indienen van de onderhavige klacht.

Eerder was klager niet in staat om de klacht te formuleren en in te dienen. Klager geeft aan dat het verkrijgen van een schadevergoeding de belangrijkste reden is om de klacht in te dienen bij de klachtencommissie.

4. Standpunt van verweerster

Verweerster geeft aan dat over de klacht van klager reeds is geoordeeld door zowel de klachtencommissie in november 2020 en de Rechtbank Oost-Brabant in februari 2021. Om die reden stelt zij zich op het standpunt dat de klachten van klager niet-ontvankelijk is.

Bij een inhoudelijke beoordeling van de klacht geldt volgens verweerster het volgende. De verplichte zorg heeft voldaan aan de vereisten die de wet stelt. Gedurende de beklaagde periode is een patroon zichtbaar van forse agressie vanuit klager richting het behandelend personeel. De instelling heeft er alles aan gedaan om klager op een veilige manier te behandelen. Dat was door de aanhoudende agressie aan de zijde van klager en de beperkingen die het corona-virus met zich brachten een moeilijke taak. Zo zijn er collega's van verschillende afdelingen ingeschakeld, teneinde zo min mogelijk agitatie en agressie aan de zijde van klager te veroorzaken. Vanaf de afgifte van de zorgmachtiging in november 2020, is getracht om klager over te plaatsen naar een behandelsetting met een hoger beveiligingsniveau. De instelling kon dat beveiligingsniveau niet bieden. In april 2021 heeft de overplaatsing plaatsgevonden. Het heeft weliswaar lang geduurd voordat de overplaatsing kon worden gerealiseerd, maar dat is niet aan de instelling te wijten. Zij heeft voortdurend geprobeerd om zo snel mogelijk een overplaatsing mogelijk te maken.

Verweerster verzoekt de klachtencommissie om de klacht ongegrond te verklaren.

5. Bevoegdheid van de klachtencommissie

Op grond van artikel 10:3 onder f en g van de Wvrg kan klager over een beslissing over de uitvoering van verplichte zorg een klacht indienen bij de klachtencommissie. De klachtencommissie is bevoegd om de klacht van klager te beoordelen.

6. De beoordeling van de klachten

De klacht van klager ziet op een periode van lang geleden, te weten van 29 december 2019 tot 11 april 2025. De klacht van klager dateert van 17 september 2025. Op grond van art. 10 lid 8, sub f en art. 12 lid 3 van haar reglement neemt de klachtencommissie een klacht niet in behandeling, als de klacht betrekking heeft op een beslissing of gedraging die meer dan vijf jaar voorafgaand aan het moment van indiening van de klacht heeft plaatsgevonden, tenzij wanneer bijzondere zwaarwegende argumenten naartoe nopen. Klager heeft geen dergelijke zwaarwegende omstandigheden gesteld. Om die reden neemt de klachtencommissie de klacht van klager over de periode 19 december 2019 t/m 16 september 2020 niet in behandeling. De klacht van klager over de periode 19 december 2019 t/m 16 september 2020 is derhalve **niet-ontvankelijk**.

Voorts is het zo dat klager al eerder een klacht heeft ingediend bij de klachtencommissie. Deze klacht is bij de klachtencommissie bekend onder klachtnummer 2020/053. In deze procedure heeft klager een klacht ingediend op 10 november 2020, betreffende de beslissing om hem (op dat moment) gedurende 11 maanden in de separeerruimte te laten verblijven. Dit betreft dus hetzelfde feitencomplex als in de onderhavige procedure, met uitzondering van de periode van 24 februari 2021 t/m 11 april 2021, waarover later meer. De klachtencommissie heeft in deze klachtprocedure op 17 november 2020 beslist. De beslissing hield in dat de klacht van klager over de periode 2 oktober 2020 t/m 11 november 2020 gegrond is en over de periode vanaf 12 november 2020 ongegrond.

Van de beslissing van de klachtencommissie d.d. 17 november 2020 is klager in beroep gegaan bij de Rechtbank Oost-Brabant. De beroepsprocedure vond plaats onder zaaknummer C/01/366051 FA RK 20-6411. Bij beschikking d.d. 24 februari 2021 heeft de rechtbank het beroep c.q. verzoek van klager afgewezen. Daartoe heeft de rechtbank het volgende overwogen:

“4.7. Op grond van het vorenstaande stelt de rechtbank vast dat verweerder zich in voldoende mate inspant om de leefsituatie van betrokkene te verbeteren. Dit doet hij enerzijds door de vrijheden van verzoeker waar mogelijk uit te breiden en anderzijds door een betere plek voor hem te zoeken. Het blijkt echter zo te zijn dat het gedrag van verzoeker op dat moment niet meer vrijheden toelaat dan enkele keren per eek douchen, roken of luchten. De-separatie en een verblijf op de afdeling, zoals verzoeker voorstelt, is op dit moment geen optie. De rechtbank is van oordeel dat het volledig verdedigbaar is dat verweerder wat dit betreft de veiligheid van de eigen medewerkers en andere patiënten vooropstelt.

4.8. De rechtbank is dan ook van oordeel dat de insluiting van verzoeker voldoet aan alle eisen die de wet hieraan stelt, zoals de proportionaliteit, subsidiariteit, doelmatigheid en veiligheid. De separatie van verzoeker - met uitzondering van de periode van 2 oktober 2020 tot 12 november 2020 - niet onwettig. De rechtbank sluit zich daarom aan bij de beslissing van de klachtencommissie van 17 november 2020.”

Het is de klachtencommissie niet gebleken dat klager in hoger beroep is gegaan van de beschikking van de Rechtbank Oost-Brabant d.d. 24 februari 2021, dan wel dat er cassatie is ingesteld. Dat betekent dat de beschikking d.d. 24 februari 2021 in kracht van gewijsde is gegaan. De overwegingen van de rechtbank hebben daarom in een ander geding, zoals in het onderhavige, bindende kracht tussen partijen. Het is daarom niet aan de klachtencommissie om nog een oordeel over te vormen en/of te geven over de klacht van klager over de periode 17 september 2020 t/m 24 februari 2021. De klachtencommissie verklaart de klacht van klager over de periode 17 september 2020 t/m 24 februari 2021 daarom **niet-ontvankelijk**;

Door de klager zijn geen althans onvoldoende feiten of omstandigheden gesteld, waaruit volgt dat na de beschikking van de Rechtbank Oost-Brabant d.d. 24 februari 2021 sprake was van een wijziging van omstandigheden, zodanig dat de verplichte zorg in de vorm van de separatie van klager tot zijn overplaatsing op 11 april 2021 niet meer aan de eisen van de Wvggz voldeed.

De klachtencommissie verklaart de klacht van klager over de periode 25 februari 2021 tot 11 april 2021 derhalve **ongegrond**.

7. Schadevergoeding

De klachtencommissie komt niet toe aan de beoordeling van het verzoek tot schadevergoeding, omdat de klacht van klager over de periode 19 december 2019 tot en met 24 februari 2021 niet-ontvankelijk en over de periode 25 februari 2021 tot en met 11 april 2021 ongegrond is.

8. Beslissing

De klachtencommissie verklaart de klacht:

- tegen het toepassen van verplichte zorg in de vorm van separatie van 19 december 2019 tot en met 24 februari 2021 **NIET-ONTVANKELIJK**;
- tegen het toepassen van verplichte zorg in de vorm van separatie van 25 februari 2021 tot 11 april 2021 **ONGEGROND**.

Deze beslissing werd genomen te Eindhoven op 24 oktober 2025 door de klachtencommissie, bestaande uit mevrouw XXXX, voorzitter, en de leden de heer XXXX en de heer XXXX, psychiater, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX, secretaris.